

VI.

Den øverste Ende af det lange Bord i Storstuen var dækket med et brunt Voksdug, hvorpaa der stod to dampende Lurfade med Kaalsuppe, et halvt Rugbrød, en Underkop med grovt Salt og den sædvanlige Vandkrukke med Trælaag.

Emanuel tog Plads ved Bordenden. Paa hans venstre Haand, inde under Vinduet, sad Niels og den gamle Søren, Gaardens Røgter, et tre Alen højt Vrag af en Arbejdsmaskine, lutter Knokler og store Ledknuder, der øverst endte i et Hoved, som ikke var stort andet end et Par vældige Kæber. Hele hans Underansigt og den forreste Del af hans lange Hals indtil det stærkt fremtrædende Adamsæble var ganske sort af Skæggestubbe, Næsen rød, den lave Pande bengul, Haaret af en Farve, som om der var strøet Aske over hans Hoved. Mærkeligst var dog hans Øren — store, flade, saarede Hudlapper, der baade i Form og Farve mindede om Flagermusvinger.

Ved Bordets anden Længdeside sad Hansine med de to Børn og Abelone; desuden en gammel Mo'ertilde med grøn Øjenskærm samt et Par Børn fra Gaden, der — saadan som det var bleven Skik blandt Byens Fattigfolk — af sig selv havde ind-